

U IME CRNE GORE

Osnovni sud u Podgorici, sudija pojedinac Rade Četković, uz učešće Edine Kraje kao zapisničarke, u krivičnom postupku protiv optuženih A. B. zbog krivičnog djela primanje mita iz čl. 423 st. 2 Krivičnog zakonika, M. K. zbog krivičnog djela primanje mita u pomaganju iz čl. 423 st. 2 u vezi čl. 25 Krivičnog zakonika i Dž. D. zbog krivičnog djela davanje mita iz čl. 424 st. 2 Krivičnog zakonika, nakon javnog glavnog pretresa održanog dana 29.12.2016. godine, u prisustvu državne tužiteljke Zorice Milanović, optužene A. B., njenog branioca adv. V. B., optuženog Dž. D., njegov branioca adv. I. D. i branioca optuženog M. K. adv. J. P. po zamjениčkom punomoćju adv. Z. B., a u odsustvu optuženog M. K., dana 30.12.2016. godine izrekao je i objavio,

P R E S U D U

Optuženi:

A. B., JMBG 0512959215015, od oca Lj. i majke D., rođene J., rođena ... godine u P., sa prebivalištem u P. - ul. ..., državljanka Crne Gore, razumije crnogorski jezik, koji je i njen jezik, pismena, udata, majka dvoje djece, završila pravni fakultet, srednjeg imovnog stanja, neosuđivana, protiv koje se ne vodi postupak za drugo krivično djelo;

M. K., JMBG ..., zvani "M.", od oca Z. i majke A., rođene A., rođen ... godine na C., sa prebivalištem na C. - naselje G., državljani Crne Gore, oženjen, otac troje djece, bez zanimanja, lošeg imovnog stanja, osuđivan presudom Osnovnog suda u Baru K. br. 224/05 od 15.09.2009. godine zbog krivičnog djela falsifikovanje isprave iz čl. 207 KZ RCG (30 dana zatvora), presudom Osnovnog suda na Cetinju K. br. 98/12 od 10.07.2012. godine zbog krivičnog djela nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivnih materija iz čl. 403 st. 1 Krivičnog zakonika (3 mjeseca zatvora, koju kaznu je izdržao) i presudom Višeg suda u Podgorici Ks. br. 13/12 10.07.2014. godine koja je u dijelu odluke o kazni preinačena presudom Apelacionog suda Crne Gore KŽ S. br. 12/15 od 14.05.2015. godine zbog produženog krivičnog djela primanje mita u pomaganju iz čl. 423 st. 1 u vezi čl. 25 i čl. 49 Krivičnog zakonika u sticaju sa produženim krivičnim djelom davanje mita iz čl. 424 st. 2 u

vezi čl. 49 Krivičnog zakonika i krivičnim djelom protivzakoniti uticaj u pomaganju iz čl. 422 st. 1 u vezi čl. 25 Krivičnog zakonika (jedinstvena kazna zatvora u trajanju od 3 godine i 2 mjeseca, koju kaznu nije izdržao), bio u pritvoru od 31.03.2012. godine do 22.11.2012. godine;

Dž. D., JMBG ..., zvani "L.", od oca K. i majke N., rođene I., rođen ... godine u P., sa prebivalištem u P., ul. ..., državljanin Crne Gore, razumije crnogorski jezik, njegov jezik je albanski, radnik, oženjen, otac petoro punoljetne djece, pismen, završio IV razreda osnovne škole, nezaposlen, dobrog imovnog stanja, neosuđivan, protiv kojeg se ne vodi postupak za drugo krivično djelo.

Krivi su

Što su:

U periodu od 22 - 23.08.2011. godine u Podgorici, optužena A. B. kao službeno lice - Viši savjetnik I u Ministarstvu unutrašnjih poslova i javne uprave - PJ Podgorica za upravne unutrašnje poslove, posredno, preko optuženog M. K., prihvatila obećanje poklona - novca u iznosu od 200,00 € od optuženog Dž. D., da u okviru svog službenog ovlašćenja izvrši službenu radnju koju bi morala izvršiti - da zaprimi zahtjev za izdavanje pasoša, utvrdi identitet i vjerodostojnost potpisa roditelja koji daju saglasnost za izdavanje putne isprave maloljetnom djetetu - D. Dž. A., što je optužena i učinila dana 23.08.2011. godine, u čemu joj je umišljajno pomogao optuženi M. K., stvaranjem uslova za izvršenje krivičnog djela, a optuženi Dž. D. posredno preko optuženog M. K., dana 23.08.2011. godine obećao i dao poklon, novac u iznosu od 200 €, da optužena izvrši navedenu službenu radnju, koje obećanje poklona je optužena A. B. istog dana prihvatila posredstvom optuženog K., pri čemu su optuženi bili svjesni svog djela, htjeli njegovo izvršenje i znali da je njihovo djelo zabranjeno, tako što je optuženi M. K. dana 22.08.2011. godine zahtijevao od optužene A. B. da u svrhu zaprimanja zahtjeva za izdavanje pasoša za maloljetnu D. Dž. A., ubrza proceduru upisa u registar državljana Crne Gore za isto lice, što je optužena i uradila dana 23.08.2011. godine, uručjenjem rješenja o upisu državljanstva za maloljetno dijete i zaprimanjem zahtjeva za izdavanje pasoša, nakon čega je optuženi Dž. D. istog dana obećani poklon - novac u iznosu od 200 €, predao optuženom M. K. u koji je potom istog dana navedeni iznos novca predao optuženoj A. B..

- čime su izvršili krivična djela, i to: optužena A. B. krivično djelo primanje mita iz čl. 423 st. 2 Krivičnog zakonika, optuženi M. K. krivično djelo primanje mita u pomaganju iz čl. 423 st. 1 u vezi čl. 25 Krivičnog zakonika i optuženi Dž. D. krivično djelo davanje mita iz čl. 424 st. 2 Krivičnog zakonika.

Pa sud optuženom M. K. u primjenom čl. 4 st. 2, čl. 32, čl. 36, čl. 42 st. 1, čl. 50 st. 1 i čl. 51 st. 1 Krivičnog zakonika, uzimajući ranije kazne za krivična djela izrečene presudom Višeg suda u Podgorici Ks. br. 13/12 od 10.07.2014. godine koja je u dijelu odluke o kazni preinačena presudom Apelacionog suda Crne Gore Kž S. br. 12/15 od 14.05.2015. godine kao utvrđene, i to:

- za produženo krivično djelo primanje mita u pomaganju iz čl. 423 st. 1 u vezi čl. 25 i čl. 49 Krivičnog zakonika, kaznu zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine i 10 (deset) mjeseci,

- za produženo krivično djelo davanje mita iz čl. 424 st. 2 u vezi čl. 49 Krivičnog zakonika, kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) mjeseca,

- za krivično djelo protivzakoniti uticaj u pomaganju iz čl. 422 st. 1 u vezi čl. 25 Krivičnog zakonika, kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) mjeseca,

Dok mu za predmetno krivično djelo primanje mita u pomaganju iz čl. 423 st. 1 u vezi čl. 25 Krivičnog zakonika, sud prethodno utvrđuje kaznu zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine.

Pa uz navedene zakonske odredbe i primjenom čl. 48 st. 2 Krivičnog zakonika optuženog M. K., a optužene A. B. i Dž. D. primjenom odredbi čl. 4 st. 2, čl. 32, čl. 36, čl. 42 st. 1, čl. 45 st. 1 i čl. 46 st. 1 tač. 3 i 5 Krivičnog zakonika, te sve optužene primjenom čl. 226, čl. 229, čl. 374 i čl. 400 Zakonika o krivičnom postupku,

OSUĐUJE

Optuženog M. K. na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) godine i 4 (četiri) mjeseca, u koju kaznu mu se uračunava vrijeme provedeno u pritvoru od 31.03.2012. godine do 22.11.2012. godine.

Optuženu A. B. na kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci.

Optuženog Dž. D. na kaznu zatvora u trajanju od 30 (trideset) dana.

Na osnovu čl. 75 i čl. 423 st. 7 Krivičnog zakonika prema optuženima A. B. i Dž. D. se izriču

MJERE BEZBJEDNOSTI

Oduzima se od optužene A. B. novačni iznos od 200,00 €, kao i mobilni telefon marke "Samsung" model SGH-J 700 T IMEI br. 352480/03/893569/9, crne boje i kartica "Telenor" broj 069...

Oduzima se od optuženog Dž. D. mobilni telefon marke "Samsung", model "GT-E" IMEI 354267/04/34724119, sa karticom broj 067/...

Obavezuju se optužena A. B. i optuženi Dž. D. da na ime paušala kao dijela troškova krivičnog postupka uplate iznos od po 200,00 €, u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude.

O b r a z l o ž e n j e

Optužnicom Vrhovnog Državnog tužilaštva - Odjeljenja za suzbijanje organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina Kt - S. br. 15/12 od 23.07.2012. godine, između ostalih optuženi su i M. K. zbog produženog krivičnog djela primanje mita u pomaganju iz čl. 423 st. 1 u vezi čl. 25 i čl. 49 Krivičnog zakonika (radnje opisane u tačkama 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12 i 14 navedene optužnice) u sticaju sa produženim krivičnim djelom davanje mita iz čl. 424 st. 2 u vezi čl. 49 Krivičnog zakonika (radnje opisane u tačkama 1 i 13 navedene optužnice) i krivičnim djelom protivzakoniti uticaj u pomaganju iz čl. 422 st. 1 u vezi čl. 25 Krivičnog zakonika (radnja opisana u tački 3 navedene optužnice), A. B. zbog krivičnog djela primanje mita iz čl. 423 st. 2 Krivičnog zakonika (radnja opisana u tački 6 navedene optužnice), i Dž. D. zbog krivičnog djela davanje mita iz čl. 424 st. 2 Krivičnog zakonika (radnja opisana u tački 6 navedene optužnice).

Presudom Apelacionog suda Crne Gore Kž S. br. 12/15 od 14.05.2015. godine, između ostalog, uvažene su žalbe optuženih A. B. i Dž. D., a u odnosu na optuženog M. K. po službenoj dužnosti ukunuta je presuda Višeg suda u Podgorici Ks. br. 13/12 od 10.07.2014. godine u dijelu pod tačkom 6 izreke, i u tom dijelu predmet je vraćen prvostepenom sudu na ponovno suđenje, dok je u odnosu na optuženog M. K. navedena presuda i preinačena u dijelu odluke o kazni, na način što mu je primjenom čl. 48 st. 1 Krivičnog zakonika, za produženo krivično djelo primanje mita u pomaganju iz čl. 423 st. 1 u vezi čl. 25 i čl. 49 Krivičnog zakonika činjenično opisano u dijelu pod tačkama 2, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12 i 14 izreke prvostepene presude prethodno utvrđena kazna zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine i 10 (deset) mjeseci, a za produženo krivično djelo davanje mita iz čl. 424 st. 2 u vezi čl. 49 Krivičnog zakonika činjenično opisano pod tačkama 1 i 13 izreke prvostepene presude i za krivično djelo protivzakoniti uticaj u pomaganju iz čl. 422 st. 1 u vezi čl. 25 Krivičnog zakonika činjenično opisano pod tačkom 3 izreke prvostepene presude, uzete su kao utvrđene kazne zatvora u trajanju od po 3 (tri) mjeseca, pa je primjenom čl. 42, 48 st. 2 i čl. 51 Krivičnog zakonika osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) godine i 2 (dva) mjeseca, u koju mu je uračunato vrijeme provedeno u pritvoru od 31.03.2012. godine do 22.11.2012. godine. U odnosu na ostale optužene prvostepena presuda Višeg suda u Podgorici Ks. br. 13/12 od 10.07.2014. godine je potvrđena.

Rješenjem Višeg suda u Podgorici Kvs. Br. 104/15 od 17.09.2015. godine taj sud se oglasio stvarno nenadležnim za postupanje u ovom predmetu i po pravosnažnosti rješenja spisi su dostavljeni ovom sudu kao stvarno i mjesno nadležnom.

Zastupnica optužbe je na glavnom pretresu precizirala činjenični opis predmetne optužnice na isti način kako je to uradio i zastupnik optužbe u prethodnom toku postupka, odnosno pod tačkom 6. u 15. redu odozgo riječi „narednog dana“ su brisane i umjesto njih stavljene „dana 23.08.2011.godine“, dok je u 20. redu odozgo

umjesto riječi „navedenog“ stavljena riječ „istog“. U završnoj riječi je ostala pri ovako izmijenjenoj optužnici i predložila sudu da optužene oglasi krivim i osudi po zakonu.

Glavni pretres je na predlog Osnovnog državnog tužilaštva Podgorica, a na osnovu rješenja vijeća ovog suda Kv. br. 780/16 od 21.09.2016. godine, održan u odsustvu optuženog M. K., s obzirom na to da je vijeće našlo da je i nakon što je sud iscrpio sve procesne mogućnosti kako bi obezbjedio prisustvo optuženog na glavnom pretresu isti ostao nedostupan državnim organima, te da u konkretnom slučaju postoje naročito važni razlozi da mu se sudi u odsustvu, čime su ispunjeni uslovi iz čl. 324 st. 2 Zakonika o krivičnom postupku.

Optuženi M. K. je u odbrani datoj u prethodnom postupku iskoristio svoje zakonsko pravo i branio se ćutanjem. U odbrani datoj na glavnom pretresu tokom ranijeg toka postupka je negirao izvršenje krivičnih djela koja su mu optužbom stavljena na teret, i naveo je da nikome nije davao mito, a nije želio da iznosi dalju odbranu, niti da odgovara na pitanja. Optuženoj A. B., osim što je pozajmljivao novac, nikada nije dao novac kako ga to optužba tereti. Kako je glavni pretres održan u odsustvu optuženog to je izostala njegova završna riječ.

Branilac optuženog M. K., adv. J. P. je ostala pri ranije datim završnim riječima adv. Z. B., koji je naveo da iako se ovaj optuženi tokom postupka branio ćutanjem, kao pripadnik romske populacije, isti je iskorišten da kao produžena ruka odradi tehničke poslove, zarad sitne zarade, od koje izdržava svoju brojnu porodicu. Zbog navedenog, radnje optuženog K. M., treba posmatrati u tom kontekstu kao njegov stil života i iskonsku borbu za opstanak. Ukazujući da je optuženi porodičan čovjek, otac troje maloljetno djece, jedini izdržavalac porodice, vrlo lošeg zdravstvenog stanja, branilac je predložio da sud optuženog osudi na kaznu zatvora ispod zakonskog minimuma, smatrajući da će se i takvom kaznom u potpunosti ostvariti svrha kažnjavanja.

Optužena A. B. je u odbrani datoj u prethodnom postupku navela da optuženog M. K. poznaje od 1991. godine, kada je optuženi radio kod njenog supruga. Kritičnog dana optuženi K. je došao kod nje i pitao je može li preko reda da primi čovjeka sa djetetom, objašnjavajući joj da su predali zahtjev za državljanstvo, koji je odobren i da samo treba da podignu rješenje, jer sjutradan imaju avionsku kartu za neku zemlju u inostranstvu. Zbog uobičajenih gužvi tokom jula i avgusta u Centru bezbjednosti, donijeta je interna naredba da se roditelj sa malim djetetom primi preko reda, kao i da se svim licima koja dolaze iz dijaspore završavaju pasoši i to maloljetnoj djeci odmah, a ako je u pitanju dijete starije od 14 godina, moraju se sačekati provjere. U konkretnom slučaju, rekla je optužnom K. da dovede dijete, tu je bio dežurni službenik koji je svaku stranku sa malim djetetom u naručju pustio ispod trake da pristupi šalteru. Zaprimila je predmetni zahtjev, što je i bila dužna, nakon čega su zahtjev uzeli službenici zaduženi za skeniranje predM., tako da više nikakve veze nije imala sa tim predmetom koji je potom dostavljen na odlučivanje savjetniku višeg ranga. Na šalteru je samo zaprimila predmetni zahtjev i stranku, koju ne bi ni prepoznala, rekla da sjutra dođe da vidi da li je zahtjev odobren. Niko joj nije nudio, niti dao pare, niti ih je ona tražila, a šta je bilo između optuženog K. i navedene stranku, ne zna. Odgovarajući na pitanja navela je da je u kritično vrijeme koristila mobilni telefon br. 069 806 204, te da je u Centru bezbjednosti raspoređena na poslovima Samostalnog savjetnika I, tj. radila je na šalteru gdje se izdaju dokumenta i zaprimaju zahtjevi. Sa optuženim K. je kontaktirala redovno, pomagao joj je ili nudio pomoć u brojnim porodičnim obavezama, posebno u bolesti članova familije, uvijek je bio pažljiv, nudio joj novčane pozajmice, a kad joj je otac umro 2010. godine pozajmio joj je 1.000 eura, koji novac su mu vratili nakon mjesec dana, i to od suprugove otpremnine. Povodom konkretnog slučaja se nisu čuli telefonom, niti joj je u vezi sa tim optuženi K. dao novac. Izjašnjavajući se o opisu poslova na svom radnom mjestu, navela je da je bila u obavezi da zaprimi zahtjev bilo koje vrste, za prebivalište, pasoš, oružje, vozačku, ličnu kartu, utvrđivanje identiteta, kompjuterski ga zavede i da potom izda potvrdu u kojoj je navedeno kada će biti donijeta odluka, čime su iscrpljene sve njene nadležnosti, jer nakon navedenog, stranku ide da se slika, dok predmet odlaže lijevo od sebe, odakle ga službenici nose na skeniranje i dostavljaju službenicima nadležnim za odlučivanje. Potvrda koju uz svojeručni potpis izdaje u dva primjerka,

od kojih jedan ostaje u predmetu, a drugi daje stranci, sadrži podatke o podnosiocu zahtjeva, datumu kada će odluka biti donijeta, kao i da se stranka upućuje na biometriju. Kritičnog dana optuženi K. je došao kod nje na posao da je pita može li čovjek, čije ime ne zna, sa djetetom, koji je valjda bio napolju, preko reda doći da preda zahtjev za maloljetno dijete, na što mu je pozitivno odgovorila, sugerišući mu da se javi dežurnom službeniku, zaduženom da propusti trudnice, stare i djecu, jer ona preko reda ne može da prima stranke. Optuženi K. joj je rekao da je čovjek sa malim djetetom u naručju, te da mu je hitno za pasoš, jer su mu za državljanstvo, za koje je čekao dugo, rekli da je završeno i da može predati zahtjev za pasoš. Kada su čovjek i žena sa djetetom u naručju došli, zaprimila je predmetni zahtjev, nakon čega su pošli da se slikaju, a potom je predmet pošao u dalju proceduru. Nakon toga nije se vidjela sa optuženim K., a stranke su sjutra dan ili prekosjutra, došli da podignu pasoš na šalteru preko puta njenog. Negirala je da je optuženi K. povodom predmetnog pasoša dolazio kod nje kući, dodajući da je radila po ugovoru samo do prvog oktobra, jer je prethodno penzionisana 01.01.2011. godine. Kada je u pitanju maloljetno dijete, neophodno je prisustvo oba roditelja i djeteta, kao i fotografisanje, što je ispoštovano u konkretnom slučaju. To je redovna procedura, koja uobičajeno traje pet radnih dana, dok je tokom ljetnjih mjeseci u julu i avgustu, po uputstvu šefa službe, za lica koja dolaze iz dijaspe, predviđen skraćeni postupak. Nikada ni za koga nije intervenisala pa čak ni za članove svoje porodice. Nije imala uvida kada će biti odlučeno o zahtjevu, jer se za svo radno vrijeme od 9 do 17 h, nije mogla pomjeriti sa šaltera, te da nije mogla, niti je smjela urgirati kod kolega zaduženih za odobravanje zahtjeva. Svi zahtjevi koji se prime do 11 sati, ako nema smetnji, personalizuju se istog dana, a odmah sjutra bude isporuka. Iako se ne sjeća da li je predmetni zahtjev odobren sjutra dan ili prekosjutra, optuženog K. nije obavijestila da je pasoš gotov, jer na svom terminalu nema podatke da je stranka aplicirala sve dok se pasoš ne podigne, kada na terminalu može da vidi da lice posjeduje pasoš i da ga je podigao. U odbrani datoj na glavnom pretresu u prethodnom toku postupka, dodala je da nije intervenisala da se pasoš završi, već da je na saslušanju od tužioca saznala da je predmetni pasoš sjutra dan završen. Izuzev navedene pozajmice u iznosu od 1000 €, od optuženog K. nije pozajmljivala novac, niti joj je on poklanjao bilo koji iznos novca. Optuženi K. joj nije dao novac, niti joj je obećao bilo kakav poklon za predmetni pasoš, niti je ikada u njihovoj komunikaciji bilo pomena novčanog iznosa od 200 eura. Kako im je na poslu zabranjeno korišćenje telefona, optuženi K. je neposredno kad je došao na šalter, zamolio da preko reda primi predmetni zahtjev. Ne sjeća se da li je nekim drugim povodom u kritičnom periodu van radnog vremena imala telefonsku komunikaciju sa optuženim M. K., ali sigurno povodom predmetnog pasoša nije. Nikada ranije nije uzela mito, pa to nije učinila ni u posljednjem mjesecu svog radnog angažmana. Izjašnjavajući se na sadržinu emitovanih telefonskih razgovora, potvrđujući da razgovora sa optuženim M. K. u vezi optuženog Dž. D. i predmetnog pasoša, u vezi dogovorenog susreta sa optuženim K. dana 23.06.2011. godine, navela je da je deset dana ranije, ne sjeća se gdje i na koji način su obavili taj razgovor, zamolila M. da joj sa Cetinja donese garderobu za koju mu je tom prilikom dala 90 eura, da ih odnese gospođi K., koja ima butik na Cetinju. Na glavnom pretresu od 29.12.2016. godine je u bitnom ponovila navode svoje odbrane date tokom postupka, i dodala da nema nijednog dokaza da je njeno postupanje bilo motivisano navodno obećanim poklonom, jer se iz dokaza koji su provedeni tokom prethodnog postupka jasno zaključuje da je tek nakon što je optuženi M. K. razgovarao sa njom i zamolio je da provjeri zahtjev za unuku optuženog Dž. D., došlo do njihovog međusobnog razgovora u kojem su oni pominjali novac po prvi put, pa je aposloutno nelogično da je ona bila motivisana poklonom koji prethodno njih dvojica uopšte nisu dogovorili. Nije tačno da je urgirala kod bilo koga da se predmetni zahtjev ubrza, posebno ne kod kolege B. T. koji je obrađivao predmetni zahtjev. Da bi taj zahtjev uopšte bio prihvaćen bilo je neophodno da je prethodno podnesen zahtjev za upis u crnogorsko državljanstvo koji je podniet 26.07.2011. godine i koji je završen i obrađen 18.08.2011. godine, dakle prije nego što je nju pozvao optuženi K., pa se iz te činjenice zaključuje da ona prilikom provjere tog zahtjeva nije učinila ništa nezakonito, osim službene radnje koju je po zakonu bila dužna da izvrši. Za optuženog K. je navela da nije njen bliski prijatelj, već samo poznanik koji je radio u preduzeću "Bojana - Cetinje" za vrijeme kada je njen muž bio direktor tog preduzeća. Optuženi K. je njenoj porodici obavljao određene fizičke poslove kada je to bilo potrebno. Ponovila je da joj je on iz jednog butika sa Cetinja, koji drži M. K., donio komplet koji

joj je bio potreban, jer je bila pozvana na svadbu kod koleginice, pa je predložila da sud u dokaznom postupku sasluša svjedoke M. K. i B. T. u cilju provjere njene odbrane. Smatra da je nadležni tužilac svoju optužnicu bazirao samo na telefonskoj komunikaciji u kojoj je evidentno da se ne pominje bilo kakav iznos novca i zbog toga smatra da je neosnovano optužena. Iako se svih detalja dobro sjeća i pamti svaki sekund ovih događaja, što potvrđuje tim što je na glavnom pretresu u svojoj odbrani navela i minute i sekunde kada su obavljeni telefonski razgovori koji služe kao dokaz, u prethodnom postupku kod državnog tužioca, a na njegovo pitanje da li se kasnije gledala sa optuženim K., odgovorila je da nije, a ovo jedino iz razloga što je u tim trenucima bila pod velikim stresom i nije se mogla sjetiti baš svakog detalja. Izjašnjavajući se na sadržinu emitovanih telefonskih razgovora dodala je da nije čula i razumjela optuženog K. kad joj je rekao "Pa će biti nešto znaš", a njen odgovor "Važi, važi" je istrnut iz konteksta, jer je na isti način završila i prethodni razgovor. Insistirala je da optuženi K. ne govori ko mu je završio, jer mu ona nije ništa završila, a imajući u vidu mentalitet i način komunikacije romske populacije nije htjela da on njeno ime dovodi u kontekst u kojem je pominjao i njenu koleginicu za koju su iz njegove priče svi u kampu znali da mu ona završava određene poslove. Rekla je optuženom K. da mogu doći kod nje na šalter, iako je postojao dežurni službenik koji bi ih u svakom slučaju uputio na njen šalter. Da ne bi morala da objašnjava optuženom K. da će njegov zahtjev u svakom slučaju biti odmah riješen i da mu ne bi objašnjavala proceduru pred drugim strankama ona mu je samo kratko odgovorila "Aha, aha". Kada je optuženi K. došao sa porodicom D. da preda dokumenta on joj je saopštio da joj je donio komplet sa Cetinja i ona mu je, kako je on ne bi čekao ispred ulaza na kraju radnog vremena i pred ostalim kolegama sa kojima u isto vrijeme izlazi sa posla joj predao taj komplet, rekla da će se za to čuti kasnije i dogovoriti. U završnoj riječi, prihvatajući u cjelosti završnu riječ svog branioca, ostala je pri navodima iznijete odbrane i predložila sudu da donese presudu kojom je oslobađa optužbe.

Branilac optužene A. B., adv. V. B., je u završnoj riječi naveo da se iz istovjetne odbrane optužene potvrđuje da je imala puno povjerenje u optuženog M. K., prijatelja njihove kuće, zbog čega se komunikacija između njih odvijala privatno i porodično, a ne kako je to predstavljeno optužnicom. Nema ni jednog dokaza da je optužena posredno prihvatila poklon u novcu od optuženog Dž. D., a kako je zadatak optužene bio da primi zahtjev i da ga proslijedi na dalju obradu, to u njenim radnjama nema elemenata bića predmetnog krivičnog djela, jer nije dokazano na koji način je to M. K. „pomogao“ optuženoj A. B. da izvrši inkriminisanu radnju, niti od kuda saznanje optuženoj A. B. za navodno obećanje poklona u novcu, koji je učinio optuženi Dž. D. M. K. Takođe, ostala je ničim dokazana pretpostavka, da je optužena primila poklon u označenom novčanom iznosu od optuženog M. K.. Optužena je nakon penzionisanja, kao izuzetno dobar službenik vraćena na posao, u suprotnom joj ne bi ni dali šansu da na ovaj način završi radni vijek. Dodao je da telefonska komunikacija između optužene i optuženog K. upravo potvrđuje da je optužena prihvatila da izvrši provjeru pred M. koji se vodio u sektoru gdje je ista radila, što znači da u tom trenutku i sve da je bilo namjere kod optuženog K. da od nekog lica primi poklon, optužena za to nije znala, niti je mogla znati. Sama činjenica da je lice o čijem zahtjevu je vršena provjera, nekoliko dana prije nego što je optužena vršila provjeru podataka vezanu oko predmetnog zahtjeva, već ostvarilo pravo, upravo potvrđuje da optužena niti je znala, niti je mogla znati, o namjerama optuženog K.. Optužena niti je znala, niti je mogla znati sadržinu kasnijeg razgovora između optuženih M. K. i Dž. D.. Optužena nije izvršila bilo kakvu intervenciju bilo kod kojeg lica u ustanovi gdje je radila da se zahtjev za maloljetnu Dž. D. uradi preko reda. Kako po stavu odbrane nema dokaza da je optužena izvršila krivično djelo koje joj se stavlja na teret, branilac smatra da u konkretnom slučaju ima mjesta primjeni načela in dubio pro reo, shodno odredbi čl. 3 st. 3 Zakonika o krivičnom postupku. Sa iznijetih razloga predložio je da sud optuženu oslobodi od optužbe, jer nije dokazano da je izvršila predmetno krivično djelo.

Optuženi Dž. D. je u odbrani datoj u prethodnom postupku naveo da je optuženom M. K. dao 100 eura da mu ubrza proceduru za izdavanje pasoša za unuku A. Dž. D., kćerku njegovog sina F., koji je zbog posla trebao da se vrati u Italiju, zbog čega je on i našao optuženog K. preko koga su završili navedeno. Dž. je rođena u Italiji, a u Crnu Goru je došla u julu 2010. godine da bi je prijavili za crnogorsko državljanstvo, koji zahtjev su, ne zna

kada, predali njegov sin i snaha. Navedenih 100 eura optuženom K. je dao ispred MUP-a, gdje se vadi pasoš, a dva dana nakon toga dobili su pasoš. Optuženi K. mu je rekao da ga časti 100 eura, na šta je pristao da bi ubrzao proceduru izdavanja pasoša, što je optuženi K. i uspio da uradi za 2 dana, iako su mu prethodno u MUP-u rekli da mora čekati 60 dana. Ne zna gdje radi optuženi K., osim da se bavi kupovinom auta i da je sa Cetinja, a upoznao ga je u Podgorici. Nije mu poznato kako optuženi K. može da ubrza dobijanje pasoša, niko ga nije uputio na njega već ga je, znajući da skoro svakoga poznaje u MUP-u, sam pitao. Prethodno je njegov sin F. sa suprugom predao zahtjev u MUP-u, i dobio potvrdu koliko treba da čeka, koju potvrdu je potom dao optuženom K., koji mu je posle dva dana završio pasoš za Dž., ne pominjući ničije ime. Na glavnom pretresu u ranijem toku postupka je dodao da optuženu A. B. ne poznaje od ranije, vidio je da radi na šalteru i sa njom nije imao nikakvu komunikaciju, niti ga je optuženi K. upućivao na nju. Optuženi K. mu nikada nije pomenuo da će novac koji mu je dao dijeliti sa bilo kim drugim, niti mu je rekao da za bilo kog drugog treba dati novac u vezi pasoša. Njegov sin nije imao nikakve veze sa davanjem novca, već je sina o tome naknadno obavijestio. Osim što mu je rekao „Ja ću ti to završiti“, optuženi K. mu nije pominjao na koji način će ovo da završi, niti mu je kasnije rekao na koji način i preko koga je navedeno završio, a takođe mu nije pominjao ni da li nekoga poznaje u MUP-u, ali čim je rekao da može da završi, on je pretpostavio da nekoga poznaje. Na glavnom pretresu od 29.12.2016. godine je dodao da nakon što je optuženom K. platio 200 eura, zna da je njegova unuka dobila pasoš i državljanstvo Crne Gore. Nakon što je optuženom K. iznio svoj problem on mu je samo rekao da će mu on to ubrzati, i da ima svoje ljude u SUP preko kojih će to uraditi, i ništa mu drugo nije pominjao. Optuženi K. mu nije pominjao ime optužene A. B., samo je njegovom sinu rekao da ode na šalter i da preda zahtjev. U završnoj riječi je prihvatio završnu riječ branioca.

Branilac optuženog Dž. D., adv. I. D., je u završnoj riječi navela da smatra da nijednim dokazom provedenim na glavnom pretresu nije utvrđeno da je optuženi D. izvršio krivično djelo stavljeno mu na teret optužnicom. Iz odbrane optuženog, koja je potvrđena odbranom optužene A. B. i telefonskom komunikacijom, se nesumnjivo zaključuje da je optuženi D. mislio da je predmetni novac, isključivo, namijenjen optuženom K., i da mu je optuženi K. novac tražio za sebe, a ne za nekog drugog. Imajući u vidu da je optuženi Dž. D. obećao novac optuženom K., vjerujući da je isti namijenjen isključivo njemu, jer mu optuženi K. nije pominjao optuženu A. B., kao službeno lice, te kako optuženi K. nije službeno lice, što je nužno za postojanje predmetnog krivičnog djela, nesumnjivo se zaključuje da se u radnjama optuženog Dž. D. nisu stekli svi bitni elementi bića krivičnog djela stavljenog mu na teret, niti je kod istog mogla postojati svijest da službenom licu posredno obećava poklon, tj. novac, niti je to htio, odnosno isti nije postupao sa umišljajem, posebno kod činjenice da je isti pripadnik romske populacije, čovjek koji je završio IV razreda osnovne škole, pa takav društveni status i stepen obrazovanja optuženog upućuju na to da je, zapravo, njegov stil života da nekome da poklon u vidu novca ili neke druge stvari, smatrajući da bez toga neće moći ostvariti neko svoje pravo. Iz navedenih razloga je tražila da sud donese presudu kojom se optuženi Dž. D. oslobađa od optužbe.

Sud je u dokaznom postupku na saglasan predlog stranaka pročitao iskaz svjedoka F. D., dat na zapisniku o salušanju svjedoka Vrhovnog državnog tužilaštva Kti. S br. 5/12 od 14.05.2012. godine, pročitani su Ugovori o djelu 01 br.113/11-1007/2 od 14.02.2011. godine, 01 br. 113/11-3789/2 od 11.03.2011. godine, 01 br.113/11-6614/1 od 06.04.2011. godine i 01 br. 113/11-7922/2 od 04.05.2011. godine zaključeni između Ministarstva unutrašnjih poslova i javne uprave i A. B., pročitani su dopis Ministarstva unutrašnjih poslova CG br. 09113/14-7759/1 od 11.04.2014. godine, zapisnik Uprave policije - Ispostava Cetinje br. 02-SI. od 22.03.2012. godine o pretresanju stana i drugih prostorija koje koristi M. K., potvrda Uprave policije - Ispostave Cetinje o privremeno oduzetim predmetima od M. K., zapisnik Uprave policije - Ispostave Cetinje br. 02-SI. od 22.03.2012.godine o pretresanju stana i drugih prostorija koje koristi M. K., potvrda Uprave policije - PJ Podgorica Filijala Konik od 22.03.2012. godine o privremeno oduzetim predmetima od Dž. D., potvrda Uprave policije od 22.03.2012. godine o privremeno oduzetim predmetima od A. B., pročitane su naredbe sudije za istragu Višeg suda u Podgorici o određivanju mjera tajnog nadzora MTN br. 12/11 od 28.06.2011. godine, 27.07.2011. godine, 23.09.2011. godine i 24.11.2011. godine, izvršen je uvid u tabelarni prikaz elektronskih

spisa predmeta koji je dostavljen od strane Službe za informacione tehnologije u prilogu akta 07 br. 051/12-4376 od 22.03.2012. godine, izvršen je uvid u Pravilnik o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji Ministarstva unutrašnjih poslova i javne uprave od maja 2010. godine, izvršen je uvid u predmete Ministarstva unutrašnjih poslova - Područna jedinica za upravne unutrašnje poslove Podgorica UP I i to: poslovne oznake 09-UP I - 211/11/30507 - rješenje o upisu u registar crnogorskih državljana na ime Dž. - A. D. i poslovne oznake 09-UP I 270/11/64012 - zahtjev za izdavanje pasoša na ime Dž. - A. D., pročitani su izvodi iz registra kaznenih evidencija Ministarstva pravde KE 233/2016 od 08.02.2016. godine na ime optužene A. B., izvod iz registra kaznenih evidencija Ministarstva pravde KE 236/2016 od 08.02.2016. godine na ime optuženog M. K. i izvod iz registra kaznenih evidencija Ministarstva pravde KE 234/2016 od 08.02.2016. godine na ime optuženog Dž. D..

Svjedok F. D. je u iskazu datom u prethodnom postupku, koji je na saglasan predlog stranaka pročitao na glavnom pretresu, naveo da je u avgustu mjesecu 2011. godine zajedno sa svojom suprugom S. B., u Ministarstvu unutrašnjih poslova podnio zahtjev za izdavanje putne isprave za njihovo dijete Dž. A. D.. Optuženog M. K. poznaje dugi niz godina sa Konika i zna da se bavi prodajom vozila. Znaajući da je za izdavanje putne isprave trebalo da se čeka određeni period, te budući i da im se žurilo, jer je tromjesečna A. morala da primi vakcinu u Italiji, njegov otac, optuženi Dž. D., pozvao je optuženog M. K., i potom ga obavjestio da mu je optuženi K. rekao da mu on to može završiti. Njegov otac je u to vrijeme koristio telefon br. 067/492-104 koji mu je policije oduzela kada je lišen slobode. Nakon toga mu je optuženi K. rekao da će to biti gotovo za nekih 5 - 6 dana i da nakon isteka tog vremena pođe u MUP da podigne rješenje o upisu u registar državljana Crne Gore za koje su mu prehodno rekli da mora čekati dva mjeseca. Podnio je zahtjev za izdavanje putne isprave za dijete Dž. A. D., a otac mu je rekao da je za ovu uslugu optuženog K. častio 100 - 150 €, a možda i više, nije znao tačno koliko.

Iz dva zapisnika Uprave policije - Ispostava Cetinje od 22.03.2012. godine o pretresanju stana i drugih prostorija koje koristi optuženi M. K. i potvrde Uprave policije - Ispostave Cetinje br. 02-SI. od 22.03.2012. godine, o privremeno oduzetim predmetima od optuženog M. K., utvrđeno je da su postupajući po naredbi Višeg suda u Podgorici Kri S. br. 6/12 od 21.03.2012. godine, prilikom pretresanja dvije porodične kuće koje koristi optuženi M. K., koje se nalaze na Cetinju - naselje Donje Polje i u Podgorici - ul. Husinskih rudara, navedenog dana ovlašćeni službenici policije pronašli i privremeno oduzeli mobilni telefon "Nokia" 670 sive metalik boje sa SIM karticom 069 ..., mobilni telefon "Soni erikson xpiria" crne boje sa SIM karticom 068 ..., Uvjerenje o državljanstvu i aneks ugovora o prodaji nepokretnosti, devet komada bjanko uvjerenja na ime Č. P. sa izvodom iz matične knjige i uvjerenje na ime G. K.. Pretresanje je izvršeno u prisustvu vlasnika stana, optuženog K. i svjedoka, dva punoljetna građanina.

Iz potvrde Uprave policije - PJ Podgorica Filijala Konik od 22.03.2012. godine o privremeno oduzetim predmetima od optuženog Dž. D., utvrđeno je da su navedenog dana ovlašćeni policijski službenici od optuženog privremeno oduzeli mobilni telefon marke "Samsung" model "GT-E" Imei 354267/04/34724219 sa karticom br. 067 ...

Iz potvrde Uprave policije od 22.03.2012. godine o privremeno oduzetim predmetima od optužene A. B., utvrđeno je da su navedenog dana ovlašćeni policijski službenici od optužene privremeno oduzeli mobilni telefon marke "Samsung" model SGH-J 700 T Imei br. 352480/03/893569/9 crne boje i karticu "Telenor" br. 069 ...

Iz Ugovora o djelu 01 br.113/11-1007/2 od 14.02.2011. godine, 01 br. 113/11-3789/2 od 11.03.2011. godine, 01 br.113/11-6614/1 od 06.04.2011. godine i 01 br. 113/11-7922/2 od 04.05.2011. godine, utvrđeno je da su

zaključeni između Ministarstva unutrašnjih poslova i javne uprave kao naručioca posla i optužene A. B., iz Podgorice, kao izvršioca posla. Izvršilac je obavezan da od naručioca posla preuzme obavezu koja se sastoji od poslova - Viši savjetnik I u PJ Podgorica - Sektoru za upravne unutrašnje poslove od 10.01.2011. godine do 01.02.2011. godine, od 01.02.2011. godine do 01.03.2011. godine, od 01.03.2011. godine do 01.04.2011. godine, i od 01.04.2011. godine do 01.05.2011. godine.

Iz dopisa Ministarstva unutrašnjih poslova CG br. 09113/14-7759/1 od 11.04.2014. godine, utvrđeno je da je optužena A. B. bila u radnom odnosu u MUP-u do 30.12.2010. godine kada joj je prestao radni odnos zbog odlaska u penziju, nakon čega je bila angažovana po osnovu ugovora o djelu, tako da je u kritičnom periodu 22-23.08.2011. godine obavljala poslove Višeg savjetnika I - šalterskog službenika u Područnoj jedinici za upravne unutrašnje poslove Podgorica.

Uvidom u tabelarni prikaz elektronskih spisa predmeta utvrđeno je da je u predmetu 09 - UP I - 270/11/64012, strA. Dž. A. D., operater zaprimanja A. B., predmet je primljen dana 23.08.2011. godine u 11:19:33 h, operater rješavanja je B. T., datum rješavanja je 23.08.2011. godine u 11:28:28 h, datum uručenja 24.08.2011. godine u 15:46:27 h; dok je u predmetu 09 - UP I - 211/11/30507, stranka Dž. A. D., operater zaprimanja M. V., predmet je primljen dana 26.07.2011. godine u 15:47:18 h, operater rješavanja je M. G., datum rješavanja je 18.08.2011. godine u 16:53:12 h, datum uručenja 23.08.2011. godine u 11:15:13 h, operater uručenja A. B..

Uvidom u predmet poslovne oznake 09 - UP I - 270/11/64012 - zahtjev za izdavanje pasoša na ime Dž. - A. D., utvrđeno je da je dana 23.08.2011. godine istom organu otac maloljetnog djeteta Dž. A. D., F. D., podnio zahtjev za izdavanje pasoša, zaveden pod naznačenim brojem o čemu je izdata potvrda o prijemu zahtjeva u kojoj je konstatovano da se odluka o podnijetom zahtjevu može podići dana 29.08.2011. godine. U spisima se nalazi Saglasnost majke maloljetnog djeteta za izdavanje predmetnog pasoša.

Uvidom u predmet poslovne oznake 09 - UP I - 211/11/30507 - rješenje o upisu u registar crnogorskih državljana na ime Dž. A. D., utvrđeno je da je dana 26.07.2011. godine MUP-u PJ za upravne unutrašnje poslove Podgorica za maloljetno lice Dž. A. D., otac F. D., podnio zahtjev za upis u registar državljana o čemu je istog dana izdata potvrda o prijemu podneska u kojoj je konstatovano da se odluka o podnijetom zahtjevu može podići dana 26.09.2011. godine. Dana 18.08.2011. godine donijeto je rješenje o upisu u registar crnogorskih državljana Dž. A. D. od oca F., potpisano od strane Lj. D..

Iz sadržine Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji Ministarstva unutrašnjih poslova i javne uprave, utvrđeno je da je za radno mjesto Viši savjetnik I u Ministarstvu unutrašnjih poslova i javne uprave - PJ Podgorica za upravne unutrašnje poslove predviđen Pravni fakultet u četvorogodišnjem trajanju, najmanje tri godine radnog iskustva, položen stručni ispit za rad u državnim organima, koji savjetnik vodi prvostepeni upravni postupak i donosi rješenja u oblasti: prebivališta građana, matičnih brojeva crnogorskih i stranih državljana, ličnih karata (crnogorskih i stranih državljana), putnih isprava (crnogorskih i stranih državljana), ličnog imena, vozačkih dozvola, oružja i municije (izdavanje odobrenja za nabavku vetrenog oružja i oružnih listova), matičnih registara (crnogorskih i stranih državljana), građanskih stanja, državljanstva, boravka stranca (izdavanje odobrenja za privremeni boravak i stalno nastanjenje), raseljenih lica, izbjeglica, registracije motornih vozila; usmjerava i koordinira rad službenika na šalterima u postupku prijema odnosno dopune zahtjeva; prati izvršavanja zakona i drugih propisa; priprema analitičko - informativne i druge materijale; odgovoran je za svoj rad i rad službenika i namještenika čijim radom koordinira; ostvaruje saradnju, razmjenjuje informacije sa organizacionim jedinicama Uprave policije i drugim organima; pokreće prekršajni postupak; vodi propisane evidencije; obavlja i druge poslove po nalogu pretpostavljenog.

Na predlog Vrhovnog državnog tužilaštva Crne Gore - Odjeljenja za suzbijanje organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina sudija za istragu Višeg suda u Podgorici je izdao naredbu o određivanju MTN, br. 12/11 od 28.06.2011. godine prema NN licu zvanom N. koje koristi mobilni telefon br. 069 ...,

određena je mjera tajnog nadzora i tehničkog snimanja telefonskih razgovora odnosno sredstava za tehničku komunikaciju na daljinu i privatnih razgovora koji se obavljaju u privatnim ili javnim prostorijama ili na otvorenom na navedeni br. telefona kao i tajno praćenje i tehničko snimanje lica i predM. koja mjera je prema optuženom M.u K.u za po još dva mjeseca produžena naredbama MTN br. 12/11 od 27.07.2011. godine i 23.09.2011. godine, a naredbom MTN br. 12/11 od 23.09.2011. godine navedena mjera tajnog nadzora proširena je prema drugim licima i to S. K., koji koristi mobilni telefon br. 068 ..., L. M., koja koristi mobilni telefon br. 068 ... i 067 ..., A. B., koja koristi mobilni telefon br. 069 ..., u odnosu na koju je naredbom br. 12/11 od 07.10.2011. godine prethodno izdata mjera prekinuta, dok su naredbom MTN br. 12/11 od 24.11.2011. godine, produžene mjere tajnog nadzora prema optuženom M. K., S. K., L. M. i Z. P. sa navedenim brojevima telefona. Po izvršenju navedenih mjera dostavljen je konačni izvještaj Uprave policije - Sektora kriminalističke policije - Odsjeka za posebne provjere "T" br. 03/05-28 od 29.01.2012. godine i materijal pribavljen primjenom ovih mjera, tj. transkripti, audio zapisi prisluškivanih telefonskih razgovora, kao i video zapisi. Na glavnom pretresu sud je emitovao sažinu audio zapisa snimljenih telefonskih razgovora i pročitao prepis - transkripata ovih razgovora, čiju autentičnost, navodeći da se radi o razgovorima koji su vodili, optuženi A. B. i Dž. D. nisu sporili. Poređenjem teksta transkripata i audio sadržine navedenih razgovora, utvrđena je njihova istovjetnost.

Iz sadržine telefonskih razgovora, koju će sud navesti u dijelu koji je relevantan za odlučivanje u predmetnoj krivičnopravnoj stvari, utvrđeno je da u telefonskom razgovoru obavljenom dana 22.08.2011. godine u 19:40:15 h, optuženi K. saopštava optuženoj B.: „Aj jedno dijete treba da se upiše kod vas znaš... Da se upiše prema ocu, on je uzeo taj papir razumiješ, evo mi ga kod mene, ali tek 26-og su rekli bili da se upiše, on je predao prije mjesec dana, a tek septembar 26-og“, pitajući je potom: „Ne može se što ubrzat?“, na šta optužena B. odgovara: „Ova koleginica što to radi otišla je na odmor, jedino da nađem predmet, pa da zamolim nekog drugog“, a potom je optuženi K. pita: „E da ti dodam ja taj papir ili kako?“ i potvrđujući da je u Podgorici, ponovo je pita: „A dobro, mogu li ti ja ovo dati, ime i prezime, a da ti dam na telefon...?“, na šta mu optužena B. odgovara: „Ne nego mi treba broj, treba mi broj“, nakon čega se dogovaraju da se čuju za sat vremena da joj optuženi K. izdiktira broj predeta, što optuženi K. i čini istog dana u 21:09:50 h, navodeći broj predmet.: „09 - UP I - 211/11-30507“, i potom moli optuženu B.: „E to je to A., vidite to što možete“ i nakon što optužena ovo potvrđuje navodeći: „E važi, važi, zvaću te ja“, optuženi K. joj obećava: „Vidi sjutra, pa će biti nešto, znaš“, što optužena B. prihvata navodeći: „Važi, zvaću te ja dušo, ti znaš“. Dana 23.08.2011. godine, u razgovoru obavljenom u 10:02:39 h, optužena B. obavještava optuženog K.: „Evo završila sam ti ono, D. je l'?... Može da dođe“, upozoravajući K.: „Nemoj ti govoriti ko je završio“, što optuženi K. prihvata navodeći: „Ne nisam lud A., ja to uopšte ne pričam ti znaš“. Istog dana u u 10:06:29 h, optuženi K. objašnjava optuženom D. koga oslovljava sa Levi: „A možemo danas da završimo sve to i da pridamo za pasoš i da ga uzmeš, sve danas, da ga uzmeš, može za dva dana - tri, dva dana“ i nakon što Levi to i prihvata, optuženi K. nastavlja: „200 evra eto, nije ti skupo. Sve da ti to ubza... Nije ti skupo Levi, da ti onaj, a slušaj sad... A ja ću sad da dođem tamo kod vas, pa da uzmem onu malu i da se slika i sve da završim, eto to je samo da častim tamo, bez dece, nemoj da misliš da sam ti uzeo puno... Onome sam uzeo, bez dece, 300 eura, samo što sam, onaj, uplatio“, što Levi potvrđuje „Znam, čuo sam“ i potom pita K.: „Pa da se spremi, a?“, a K. odgovara: „Jeste, ja ću da dođem, nek se spremi ona“. Istog dana, 23.08.2011. godine, u 10:07:58 h, optuženi K. pita optuženu B.: „Može li da dođe odmah da se slika za pasoš i to, može da dođe kod tebe, može kod tebe da dođe?“, što optužena potvrđuje, a potom, nakon što je optuženi K. u 11:02:09 h obavijestio da su stigli, optužena B. mu saopštava: „Sad ću ja tamo preć' na drugu stranu“, nakon čega u 11:18:20 h optuženi K. zahtijeva od optužene B.: „Ubrzaj mu to, hitno mu treba“, što optužena potvrđuje: „Aha, aha...“, a zatim ga u 11:28:23 h, optužena B. obavještava: „Sjutra poslije 15 h“, što optuženi K. potvrđuje navodeći: „Dobro, aj viđemo se u pet“ i nastavlja pitanjem: „Da se vidimo kući ili će ćeš?“. Nadalje, u 11:29:16 h optuženi K. obavještava optuženog D.: „Sutra posle 15 h, ej završeno mu je“, na što mu se optuženi D. zahvaljuje, a potom se u 16:50:53 h, optužena B. interesuje gdje se nalazi optuženi K., koji joj saopštava: „Aj doću ja kasnije kući kod tebe... Doću ja kod tebe kasnije uveče...“, što optužena B. prihvata, a u 19:32:14 h optuženi K. je obavještava: „Aj navratću samo, jer ne mogu, onaj,

moram odmah da se vratim ovamo na Konik, pa ću samo doć da izađeš na pet minuta“, a zatim ga optužena poziva u 19:33:05 h, provjeravajući: „Jesi ti krenuo?“, a nakon što joj K. to i potvrđuje, dodajući: „Pa e, izađi bar do ćoška samo“, optužena prihvata navodeći: „Aha, aha, za 5 minuta je l'?", što optuženi K. potvrđuje.

Nakon savjesne ocjene svakog dokaza pojedinačno i u vezi sa ostalim dokazima, dovodeći ih u vezu sa odbranama optuženih, sud je utvrdio da su u periodu od 22 - 23.08.2011. godine u Podgorici, optužena A. B. kao službeno lice - Viši savjetnik I u Ministarstvu unutrašnjih poslova i javne uprave - PJ Podgorica za upravne unutrašnje poslove, posredno, preko optuženog M. K., prihvatila obećanje poklona - novca u iznosu od 200,00 € od optuženog Dž. D., da u okviru svog službenog ovlašćenja izvrši službenu radnju koju bi morala izvršiti - da zaprimi zahtjev za izdavanje pasoša, utvrdi identitet i vjerodostojnost potpisa roditelja koji daju saglasnost za izdavanje putne isprave maloljetnom djetetu - Džemili A. D., što je optužena i učinila dana 23.08.2011. godine, u čemu joj je umišljajno pomogao optuženi M. K., stvaranjem uslova za izvršenje krivičnog djela, a optuženi Dž. D. posredno preko optuženog M. K., dana 23.08.2011. godine obećao i dao poklon, novac u iznosu od 200 €, da optužena izvrši navedenu službenu radnju, koje obećanje poklona je optužena A. B. istog dana prihvatila posredstvom optuženog K., tako što je optuženi M. K. dana 22.08.2011. godine zahtijevao od optužene A. B. da u svrhu zaprimanja zahtjeva za izdavanje pasoša za maloljetnu Dž. A. D., ubrza proceduru upisa u registar državljana Crne Gore za isto lice, što je optužena i uradila dana 23.08.2011. godine, uručenjem rješenja o upisu državljanstva za maloljetno dijete i zaprimanjem zahtjeva za izdavanje pasoša, nakon čega je optuženi Dž. D. istog dana obećani poklon - novac u iznosu od 200 €, predao optuženom M. u K. u koji je potom istog dana navedeni iznos novca predao optuženoj A. B..

Činjenično stanje je utvrđeno iz sadržine citirane telefonske komunikacije od dana 22.08.2011. godine, kada je optuženi K. stupio u kontakt sa optuženom B. i to nakon što je optuženog K. kontaktirao optuženi Dž. D., koji je kako i sam navodi u odbrani, znajući da K. skoro svakog poznaje u MUP-u, tim povodom i stupio u kontakt sa njim, zahtijevajući da mu ubrza proceduru za izdavanje predmetnog pasoša, a optuženi K. mu je rekao da će mu to ubrzati i da ima svoje ljude u SUP-u preko kojih će to uraditi. Navodi optuženog Dž. D. su potvrđeni i iskazom svjedoka F. D. koji je naveo da je imao problem oko izdavanja putne isprave za ćerku Dž. A. D., te da je zbog tog problema njegov otac, optuženi Dž. D., pozvao optuženog K. koji mu je tom prilikom rekao da mu on to može završiti, odnosno ubrzati izdavanje pasoša. Sud je prihvatio iskaz svjedoka F. D. imajući u vidu da je isti u saglasnosti sa provedenim materijalnim dokazima i da isti nije ničim doveden u sumnju, niti su strA. i branioci na isti imali primjedbi. Dovodeći u vezu sadržaj citirane telefonske komunikacije između optužene B. i optuženog K. od 22.08.2011. godine u 19:40:15 h, jasno je da je u konkretnom slučaju, osoba u MUP-u preko koje optuženi K. realizuje obećanje dato optuženom D., upravo optužena B., sa kojom je, što ni optužena u prethodnom postupku ne spori, optuženi K. duži niz godina u prijateljskim i vrlo bliskim odnosima.

Iz sadržine citiranog razgovora obavljenog dana 23.08.2001. godine u 10:02:39, kada optužena B. obavještava optuženog K.: "Završila sam ti ono, D. je l'?", jasno se identifikuje da se radi o predmetu "D.". Međutim, kako su u MUP-u egzistirala dva zahtjeva i to predmetni zahtjev za izdavanje pasoša zaveden pod br. 09 - UP I - 270/11/64012, koji je podniet dana 23.08.2011. godine u 11:19:33 h, kod operatera zaprimanja optužene A. B., koji zahtjev je riješen istog dana 23.08.2011. godine u 11:28:28 h, a uručen dana 24.08.2011. godine u 15:46:27 h, dok je nešto ranije, dana 26.07.2011. godine u 15:47:18 h, kod operatera zaprimanja M. V., otac F. D. u ime maloljetne kćerke Dž. A. D. takođe podnio zahtjev za upis u registar državljana Crne Gore, čiji datum rješavanja je 18.08.2011. godine u 16:53:12 h, a datum uručenja 23.08.2011. godine u 11:15:13 h, gdje je operater uručenja optužena A. B., pod oznakom 09 - UP I - 211/11-30507, to shodno navedenom nijesu osnovani navodi odbrane optuženog D., da je predmetni zahtjev za izdavanje pasoša već bio predat u trenutku kada je on stupio u kontakt sa optuženim K. Naime, na ovakav zaključak, osim ovih činjenica utvrđenih uvidom u predmetne spise i elektronski prikaz zaduženja, upućuje sadržina kao i vrijeme obavljanja citiranih razgovora od 23.08.2011. godine, kada u 10:02:39 h, optužena B. obavještava optuženog

K. da "D.... može da dođe", što optuženi K. istog dana u 10:06:29 h, prenosi optuženom D., saopštavajući mu „...da pridamo za pasoš“. Dakle, budući da je predmetni zahtjev za izdavanje pasoša predat dana 23.08.2011. godine u 11:19:33 h kod operatera zaprimanja optužene A. B., nesumnjivo je, da je citirana komunikacija optužene B. i optuženog K. od dana 22.08.2011. godine i dana 23.08.2011. godine u 10:02:39 h, prethodila predaji predmetnog zahtjeva za pasoš. Takođe, i kada u citiranom razgovoru od 22.08.2011. godine u 21:09:50 h, dakle prije predaje predmetnog zahtjeva za izdavanje pasoša, optuženi K. diktira optuženoj B. broj predmeta.: „09 - UP I - 211/11-30507“, koji se kako je to utvrđeno uvidom u predmetne spise, odnosi na podnijeti zahtjev za upis u registar državljana Crne Gore istog maloljetnog lica, koji zahtjev je predat dvadesetak dana prije predmetnog zahtjeva za pasoš, jasno je da je na osnovu oznake navedenog predmeta optužena B. identifikovala stranku, kako je i navela „D.“, zbog koje stranke je optuženi K. i pozvao, da ubrza proceduru postupanja u ovom predmetu, što je bio uslov da se potom preda predmetni zahtjev za izdavanje pasoša, kako je to optuženi K. i naveo u citiranom razgovoru od 23.08.2011. godine u 10:06:29 h, objašnjavajući optuženom D.: „A možemo danas da završimo sve to i da pridamo za pasoš“. Dakle, shodno navedenom, nakon što je na osnovu oznake predmeta koju joj je dao optuženi K., provjerila da je navedeni zahtjev za upis u registar državljana Crne Gore, već riješen dana 18.08.2011. godine, optužena B. je u citiranom razgovoru od 23.08.2011. godine u 10:02:39 h, obavjestila optuženog K. da stranka dođe da joj uruči rješenje o prethodno podnesenom zahtjev za upis u registar državljana, i da istovremeno preda zahtjev za pasoš, što je potom i učinjeno, budući da je optužena B., kako je to utvrđeno iz sadržine elektronskog prikaza podataka, istog dana 23.08.2011. godine u 11:15:13 h, kao operater uručenja, uručila navedeno rješenje od 18.08.2011. godine, a takođe je istog dana 23.08.2011. godine u 11:19:33 h, F. D., otac maloljetne DŽ. A. D. predao i predmetni zahtjev za izdavanje pasoša kod operatera zaprimanja optužene A. B..

Nadalje, kako je upravo istog tog dana, 23.08.2011. godine, kako to slijedi iz citiranog razgovora obavljenog u 10:06:29 h, optuženi D., objašnjavajući da je upoznat sa cijenama iz drugih slučajeva koje mu K. pominje, prihvatio K. evu ponudu: „200 evra, eto nije ti skupo...“, „Sve da ti to ubrza... eto to je samo da častim tamo“, to je nesumnjivo da je opisanim postupanjem, optuženi D., prije predaje predmetnog zahtjeva, posredstvom optuženog M. K., znajući da K. ne radi u MUP-u već da tamo ima svoje prijatelje koji to mogu završiti, poklon u navedenom novčanom iznosu, obećao nadležnom službenom licu kod koga je predat predmetni zahtjev za izdavanje pasoša, tj. optuženoj B., koja je zaprimila predmetni zahtjev, nakon što je uručila citirano rješenje o upisu u registar državljana ocu mldb. djeteta. Imajući u vidu upravo ovu činjenicu, da je predmetni zahtjev koji je predao otac maloljetnog djeteta, F. D., koga je preko optuženog D., optuženi K., a po navedenom dogovoru sa optuženom B., uputio na njen šalter, optužena B. zaprimila, i to nakon što joj je u razgovoru od prethodnog dana, odnosno 22.08.2011. godine u 21.09:50 h, optuženi K. obećao: „Vidi sjutra, pa će biti nešto, znaš“, na šta mu je odgovorila: „Važi...“, to je opisanim ponašanjem optužena jasno manifestovala da prihvata obećanje poklona, pa je u konkretnom slučaju isključivi motiv optužene da izvrši navedenu službenu radnju, zaprimi predmetni zahtjev, upravo navedeni poklon u novcu koji joj je optuženi D., kojeg od ranije nije poznavala, posredno obećao preko njenog prijatelja, optuženog K., sa kojim je optuženi D. i stupio u vezu, upravo radi izdavanja predmetnog pasoša.

Iz daljeg slijeda citirane komunikacije obavljene tokom dana 23.08.2011. godine jasno se zaključuje, da nakon što u razgovoru obavljenom u 11:29:16 h, optuženi K. obavještava optuženog D. da mu je završeno i da može da dođe „Sutra poslije 15 h“, na što mu se D. zahvaljuje, a potom se istog dana optužena B. interesuje gdje se K. nalazi, koji je obavještava da će doći kod nje kući, što i čini iste večeri, nakon što u razgovoru obavljenom u 19:33:05 h najavljuje svoj dolazak za pet minuta. Dovodeći u vezu prethodno utvrđeno, sa upravo ovom činjenicom, odnosno da su se po završenom poslu, tj. nakon što je predmetni zahtjev za izdavanje pasoša riješen dana 23.08.2011. godine u 11:28:28 h, o čemu je optužena B. obavjestila optuženog K., optuženi K. i optužena B. sastali na dogovorenom mjestu, te imajući u vidu posebno sadržinu razgovora od prethodnog dana 22.08.2011. godine, kada optuženi K. u 21:09:50 h, urgirajući da se što prije postupi, istovremeno uvjerava optuženu B. „Vidi sjutra, pa će biti nešto znaš“, nema sumnje da su se dana 23.08.2011.

godine u večernjim satima, optužena B. i optuženi K. po navedenom dogovoru i sastali, isključivo iz jednog razloga, da optuženi K. preda optuženoj B. ranije obećani poklon, odnosno novčani iznos od 200 €, koji novac je optuženi D. dao optuženom K. u istog tog dana, kada je njegov sin F. D., predao predmetni zahtjev za pasoš. Naime, optuženi D. tvrdi da on nije ulazio u zgradu MUP-a, već da je ispred navedene zgrade dao optuženom K. u novac dva dana prije nego što je predmetni pasoš uručen. U ovim njegovim navodima, evidentna je nepreciznost u pogledu vremena predaje novca, budući da je uvidom u predmetne spise utvrđeno da je uz potpisanu saglasnost roditelja, dana 23.08.2011. godine F. D., u ime svoje maloljetne ćerke Dž. A. D. predao predmetni zahtjev za pasoš, koji mu je uručen 24.08.2011. godine, pa imajući u vidu da je optuženi K. 22.08.2011. godine najavio optuženoj B. da će „sjutra biti nešto“, to je očigledno da je optuženi D. optuženom K. u predao navedeni novac na dan predaje predmetnog zahtjeva, tj. dana 23.08.2011. godine, kada je kako i sam navodi došao ispred zgrade MUP-a u koju nije ulazio, budući da je njegov sin F., kako je to utvrđeno uvidom u predmetne spise, predao predmetni zahtjev. Nadalje, i sadržina razgovora obavljenog dana 23.08.2011. godine u 10:02:39 h, u kojem optužena B. decidirano upozorava optuženog K.: „Nemoj ti govoriti ko je završio“, unaprijed insistirajući na tajnosti u vezi djelatnosti koje namjerava da preduzme, budući da je nakon ovog razgovora, nešto kasnije istog dana 23.08.2011. godine u 11:19:33 h zaprimila predmetni zahtjev, što je radnja na koju je u okviru svog posla službeno ovlašćena, takođe jasno ukazuje da je optužena B. prihvatila obećanje poklona u novcu koji joj je optuženi D. prethodno, posredstvom optuženog K. i obećao, zbog čega je, znajući da joj za opisano postupanje slijedi obećani poklon, optužena i dogovorila susret iste večeri sa optuženim K. em. Na istovjetan zaključak, da je isključivi motiv susreta optuženog K. i optužene B. kritične večeri bila primopredaja obećanog poklona, takođe upućuje i dogovorena lokacija, u blizini kuće optužene B., kao i vrijeme ovog susreta u večernjim satima, nakon 19:33:05 h, dakle znatno nakon isteka radnog vremena. Nadalje, da je motiv navedenog susreta (kako je to optužena na glavnom pretresu, a po nalaženju suda neosnovano i krajnje neubjedljivo pokušala da predstavi, navodeći razloge kojih se naknadno sjetila i koje uopšte nije pominjala tokom prethodnog postupka) zaista bila navodno ranije kupljena garderoba koju je optuženi K. trebao da joj donese, optužena ne bi imala razloga da u citiranom razgovoru od istog dana koji je prethodio dogovorenom susretu u večernjim satima, upozorava K. na konspirativnost, insistirajući da ne govori ko je „završio“. Ovo upozorenje, van svake sumnje ne može se odnositi na navodnu uslugu donošenja garderobe, koju je kako dalje objašnjava, optužena kupila u butiku na Cetinju, a što takođe jasno potkrepljuje i K. ev odgovor: „Ne nisam lud A., ja to uopšte ne pričam ti znaš“. Takođe, kontradiktorno je objašnjenje optužene B. ovih navoda razgovora, dato na glavnom pretresu, da je zapravo sugerisala optuženom K. da kaže strankama da ni stranke, ni on, ne pričaju da im je ona to završila, jer nije ni zaprimila, ni završila taj zahtjev. Pored navdene kontradiktornosti da optuženi K. ne govori nikome da je završila nešto što nije završila, na neosnovanost ovih njenih navoda ukazuje i činjenica utvrđena uvidom u predmetne spise kako je to prethodno navedeno, da je u svojstvu operatera zaprimanja, navedeni zahtjev za izdavanje pasoša dana 23.08.2011. godine zaprimila upravo ona i da je, takođe istog dana, navedeno rješenje o upisu državljanstva uručila F. D..

Shodno utvrđenom, nema sumnje da se inkriminisano mito sastoji u novcu, i to u iznosu od 200 €, kako to u citiranom razgovoru od 23.08.2011. godine u 10:02:39 h, optuženi K. saopštava optuženom D., navodeći „200 evra, eto nije ti skupo...“, kome istovremeno ističući i svrhu ovog novca, naglašava: „Eto to je samo da častim tamo“, sa čime se optuženi D. saglašava. Nadalje, kako je optuženi K., kako to slijedi iz citiranog razgovora od 23.08.2011. godine u 11:18:20 h, neposredno prije predaje predmetnog zahtjeva, upravo od optužene B. zahtijevao: „Ubrzaj mu to hitno mu treba“, nesumnjivo je da je navedeni iznos novca optuženi D., na opisan način posredno obećao optuženoj B., da izvrši navedenu službenu radnju, tj. zaprimi predmetni zahtjev za izdavanje pasoša, kako bi bio riješen što prije, budući da je ranije predati zahtjev za upis u registar državljana, riješen dana 18.08.2011. godine i uručen dana 23.08.2011. godine, a strankama se, kako to optuženi D. navodi u odbrani, žurilo da se sa djetetom vrate u Italiju. Da je optužena i postupila po navedenoj urgenciji ukazuje i činjenica da je predmetni zahtjev za izdavanje pasoša predat i riješen istog dana 23.08.2011. godine, iako je,

kako to slijedi iz navedenih spisa, u izdatoj potvrdi o prijemu ovog zahtjeva, konstatovano da se odluka o podnjetom zahtjevu može podići dana 29.08.2011. godine.

Po nalaženju suda, neosnovani su navodi odbrane koju je optuženi D. iznio u toku prethodnog postupka da je optuženom K. u dao 100 eura. Evidentno je selektivno izjašnjenje optuženog na sadržinu ovog razgovora, koji je, opisujući ostale pojedinosti, da je prethodno čuo razgovor između njega i optužene A. B. i da mu je motiv da pozove optuženog K. bio da ubrza rješavanje ovog predmeta, očigledno izbjegao da se izjasni o navedenih 200 €, iako je u odbrani tvrdio da je optuženom K. dao 100 €. Da su ovi njegovi navodi neosnovani može se zaključiti i iz iskaza svjedoka F. D. koji je naveo da mu je otac, odnosno optuženi Dž. D., rekao da je za uslugu izdavanja pasoša u što kraćem roku platio optuženom K. u iznos koji je bio veći od 100 €, i to kako je naveo od 100 do 150, a možda i više. U konačnom, optuženi se na glavnom pretresu na kraju i sam izjasnio da je optuženom K. dao iznos od 200,00 €.

Nadalje, postupajući kao službeno lice, u svojstvu Višeg savjetnika I, u kritično vrijeme angažovanog na poslovima šalterskog službenika, u čiji djelokrug poslova shodno važećem Pravilniku, spada i zaprimanje zahtjeva za izdavanje pasoša i utvrđivanje identiteta roditelja koji su dali saglasnost za izdavanje pasoša, nesumnjivo je da je optužena B., zaprimajući predmetni zahtjev, u okviru svog službenog ovlašćenja preduzela radnju koju je morala izvršiti. Naime, shodno citiranom dopisu MUP-a od 11.04.2011. godine, u kritično vrijeme optužena B. je obavljala poslove Višeg savjetnika I, s tim što je zbog odlaska u penziju, shodno ugovoru o djelu angažovana na poslovima šalterskog službenika, što korespondira i sa citiranim elektronskim prikazom, u kojem je i evidentirana kao službeno lice MUP-a, odnosno kao operater zaprimanja predmetnog zahtjeva. Shodno navedenom, a budući da u smislu citirane odredbe navedenog Pravilnika, Viši savjetnik I, pored opisanih obavlja i druge poslove po nalogu pretpostavljenog, nesumnjivo je da je optužena postupala kao službeno lice.

Kod ovakvog činjeničnog utvrđenja, nesumnjivo je da je kritičnom prilikom optužena B. prije izvršene službene radnje koju je morala izvršiti, na opisan način, od optuženog Dž. D., posredstvom optuženog K., prihvatila obećanje poklona u novcu da izvrši navedenu službenu radnju. Naime, iz odbrane optuženog Dž. D. i iskaza svjedoka F. D. izvodi se jasan zaključak da je optuženi D. zbog potrebe da njegova unuka u što kraćem roku dobije pasoš, a kod činjenice da je postupak upisa njenog državljanstva trajao gotovo mjesec dana, pomoć potražio od optuženog K. za kojeg je znao da nije službeno lice koje radi u MUP-u, ali da ima prijatelje koji tamo rade i koji mu to mogu ubrzati. Takođe, kod činjenice da optuženi D. nije vrlo blizak prijatelj sa optuženim K., niti su u rođaćkim odnosima, jer to ni jedan ni drugi optuženi ne navode, više je nego očigledno da optuženi D. nije mogao očekivati da će mu optuženi K. pomoći, a da za tu uslugu neće tražiti protivuslugu, odnosno da neće tražiti novac, o čemu svjedoči i njihova telefonska komunikacija u kojoj optuženi D. navodi da je čuo da je optuženi K. drugim ljudima uzimao novac za slične usluge. Po nalaženju suda upravo takva saznanja optuženog D. su istog opredjelila da se obrati optuženom K. u i da ponudi određeni iznos novca koji mu ovaj bude tražio kako bi pokušao da ubrza dobijanje pasoša za unuku, pritom znajući da je to novac koji će biti predat prijateljima optuženog K. koji rade u MUP-u, jer sam optuženi K. nije službenik MUP-a. Nadalje, iz odbrane optuženog D. i iskaza svjedoka F. D. se zaključuje da je optuženi K. prihvatio zahtjev optuženog D., i predao mu da će preko svojih prijatelja završiti da pasoš za njegovu unuku bude što prije gotov, s tim što je iz navedenog više nego jasno da su se tom prilikom prećutno saglasili da će optuženi D. za tu uslugu biti dužan adekvatnu protivuslugu, koja se prema ranijim saznanjima optuženog D. odnosila na određeni iznos novca. Iz telefonske komunikacije optuženog K. i optužene B. se jasno zaključuje da je optuženi K. upoznao optuženu B. sa problemom, odnosno zahtjevom optuženog D., i odmah joj stavio do znanja da će ako mu pomogne „biti nešto“, iz čega se evidentno zaključuje da je optuženi D. ponudio i obećao protivuslugu u novcu. Stoji činjenica da optuženi K. nije decidirano saopštio optuženoj B. da joj je optuženi D. ponudio mito u iznosu od 200,00 €, ako mu kao službeno lice u okviru svojih ovlašćenja ubrza izdavanje pasoša za unuku. Međutim, potpuno je evidentna činjenica da su i jedno i drugo bili više nego

svjesni da bi takvom direktnom komunikacijom ušli u zonu krivične odgovornosti, pa su se i jedno i drugo trudili da u svojoj komunikaciji na što suptilniji način prenesu poruku jedno drugom, i to na način koji im je bio sasvim razumljiv i očigledno ustaljen, a ovo imajući u vidu njihov međusobni odnos, kao i cjelokupnu telefonsku komunikaciju. Na ovaj zaključak jasno upućuje i telefonska komunikacija u kojoj optužena B. jasno insistira da optuženi K. detalje o tome ko je „završio ono“ drži u tajnosti, odnosno da o tome nikome ne govori, što isti potvrđuje ističući da „nije lud“ i da on o tome uopšte ne priča, ali isto tako i dio odbrane optužene A. B. koja na glavnom pretresu ističe da je insistirala na tajnosti, jer zbog mentaliteta i načina komunikacije nije htjela da se njeno ime dovodi u kontekst u kojem je optuženi K. pominjao i njenu koleginicu za koju su iz njegove priče svi u izbjegličkom kampu na Koniku znali da mu ona završava određene poslove. Dakle, iz navedenog je sasvim evidentno da su optuženi preduzeli sve kako bi otežali i eventualno onemogućili da se kroz njihovu direktnu komunikaciju otkrije izvršenje predmetnog krivičnog djela. Iz dalje telefonske komunikacije sud je utvrdio da je optužena B. optuženom K. u saopštila da mu je „završila ono“, nakon čega optuženi K. to odmah prenosi optuženom D. i tada mu prvi put saopštava iznos novca od 200,00 €, na koji iznos optuženi D. istog momenta i bezpogovorno pristaje, čime se potvrđuje stav suda da je optuženi D. obraćajući se za „pomoć“ optuženom K. u istom istovremeno uputio i otvorenu ponudu, odnosno neopredjeljenu nagradu ili poklon koji će mu predati ako mu pomogne. Da nije tako, sigurno bi i reakcija optuženog D. bila drugačija, jer isti ne bi očekivao da će mu optuženi K. tražiti novac u tako visokom iznosu, i to za uslugu koju službena lica pružaju samo uz plaćanje administrativne takse. Utvrđeno je da se iznos od 200,00 € odnosio na poklon na ime preuzimanja rješenja o upisu u državljanstvo, predaje zahtjeva za pasoš i dobijanja istog u roku od dva - tri dana, a nakon što je optuženi D. pristao, optuženi K. o tome odmah obavještava optuženu B., doduše ne pominjući joj iznos novca, a što je i potpuno razumljivo imajući u vidu njihov dogovor o tajnosti, već pitanjem da li mogu odmah kod nje da dođu i da se „slikaju za pasoš i to“, čime joj je jasno stavio do znanja da je ranije obećanje koje joj je upućeno, odnosno da će biti „nešto“, dogovoreno, i da je potrebno samo ubrzati postupak, što je optužena B. prihvatila i ubrzo nakon toga ga obavjestila da stranka mogu doći po pasoš „sjutra poslije 15 h“, nakon čega joj optuženi K. govori da će se vidjeti kod nje kući, što je opet po nalaženju suda predstavljalo jasnu poruku da će joj tada predati obećani poklon, i odmah nakon toga obavještava optuženog D. da je „završeno“ i da pasoš mogu podići narednog dana poslije 15 h, na šta mu se ovaj zahvaljuje, a pasoš je zaista i podignut narednog dana, odnosno 24.08.2011. godine u 15:46:27 h.

Iako je optužena B., postupajući u svojstvu Višeg savjetnika I, zaprimila predmetni zahtjev i time preduzela radnju koju je u okviru svog službenog ovlašćenja morala izvršiti, budući da je prije preduzimanja ove radnje prihvatila obećanje poklona u novcu, a potom u vezi sa ovom radnjom i primila obećani poklon, te imajući u vidu da službeno lice ne smije prihvatiti obećanje poklona, niti primiti poklon bez obzira da li u vezi sa tim preduzima službenu radnju koju u okviru svog službenog ovlašćenja mora izvršiti, to je postupajući na opisan način optužena izvršila krivično djelo primanje mita.

Takođe, nesumnjivo je da je optužena postupala sa umišljajem, svjesna da posredno prihvata obećanje poklona, novca u iznosu od 200 €, kao i svjesna da to čini da izvrši navedenu službenu radnju koju je morala izvršiti, nakon čega je i primila obećani novac, što je sve i htjela, čime su u radnjama optužene ostvarena sva bitna objektivna i subjektivna obelježja bića krivičnog djela primanje mita iz čl. 423 st. 2 Krivičnog zakonika.

Činjenica je da je optužena B. nakon izvršene službene radnje i primila obećani novac. Međutim, u inkrimisanim radnjama optužene koja je preduzela sukcesivno više radnji u vezi sa primanjem mita, budući da je prije izvršene službene radnje prihvatila obećanje poklona u novcu, a potom nakon izvršene službene radnje i primila obećani novac, postoji samo jedno krivično djelo. Takođe, budući da je krivično djelo primanja mita svršeno samim prihvatanjem obećanja poklona, što je u konkretnom slučaju, to se inkriminisane radnje optužene koja je po izvršenoj radnji i primila ranije obećani poklon u navedenom novčanom iznosu, ne mogu kvalifikovati kao naknadno podmićivanje.

Provedenim dokazima takođe je utvrđeno da je optuženi K. umišljajno pomogao optuženoj B. u inkriminisanom primanju mita. Naime, optuženi K., kako je to prethodno utvrđeno, u vezi navedenog zahtjeva optuženog D. za izdavanje predmetnog pasoša, kontaktirao je optuženu B., svoju blisku prijateljicu i službenicu ovlašćenu za zaprimanje zahtjeva za izdavanje pasoša, kojoj je naglašavajući da će „Sjutra biti nešto“, prenio D.no obećanje poklona, te takođe u dogovoru sa optuženom B. i optuženim Delijom, sina optuženog D., svjedoka F. D., oca maloljetnog djeteta, uputio kod optužene B., kojoj je F. D. predao predmetni zahtjev dana 23.08.2011. godine, te zatim nakon što mu je optuženi D. istog dana i dao obećani novac, optuženi K. je ovaj novac, istog dana u večernjim satima predao optuženoj B..

Shodno ovakvom činjeničnom utvrđenju nema sumnje da je optuženi K. opisanim postupanjem u bitnom doprinio stvaranju uslova u izvršenju predmetnog krivičnog djela. Naime, dovodeći u vezu opisano postupanje optuženog K. prije inkriminisanog primanja mita nesumnjiva je uzročna veza sa krivičnim djelom izvršenim od strane optužene B.. Takođe, nesumnjivo je kako to slijedi iz utvrđenih činjenica u vezi opisanih okolnosti i preduzetih djelatnosti, da je kod optuženog K. postojala svijest da optuženoj B. pomaže u izvršenju predmetnog krivičnog djela. Postupajući sa umišljajem, kako u odnosu na samo pomaganje, tako i u odnosu na krivično djelo čijem je izvršenju u bitnom doprinio, optuženi K. je bio svjestan da svojom djelatnošću stvara uslove za izvršenje predmetnog krivičnog djela, a takođe, budući da je shodno dugogodišnjem bliskom poznanstvu, znao gdje i u kojem svojstvu optužena B. radi, bio je svjestan da optužena postupajući u svojstvu službenog lica prihvata obećanje poklona u novcu, kao i da to čini da izvrši navedenu službenu radnju, koji novac je potom i primila, što je optuženi sve i htio, čime su u radnjama optuženog K. ostvarena sva bitna objektivna i subjektivna obilježja krivičnog djela primanje mita izvršenog putem pomaganja iz čl. 423 st. 2 u vezi čl. 25 Krivičnog zakonika.

Kako je nesumnjivo utvrđeno da je optuženi K. službenom licu - optuženoj B., pomogao u inkriminisanom primanju mita, to se ova okolnost u vidu ličnog svojstva izvršioca krivičnog djela primanje mita, optužene B. kao službenog lica, proteže i na pomagača, bez obzira što optuženi K. nema svojstvo službenog lica.

Budući da je provedenim dokazima utvrđeno da je optužena B. prije zaprimanja predmetnog zahtjeva za izdavanje pasoša, istog dana 23.08.2011. godine, uručila rješenje o upisu u registar državljana Crne Gore, postupajući takođe u svojstvu službenog lica, shodno navedenom, opisanom urgencijom koju je prenio optuženoj B., zahtijevajući da preduzme ovu radnju, koja je bila preduslov za dalju proceduru, tj. zaprimanje predmetnog zahtjeva za pasoš, optuženi K. je nesumnjivo u bitnom doprinio inkriminisanom primanju mita. Naime, postupak za upis državljanstva istog lica, maloljetne Dž. A. D., kako je to prethodno utvrđeno, takođe je u kritično vrijeme bio u proceduri, budući da rješenje koje je donijeto dana 18.08.2011. godine, nije bilo uručeno u vrijeme podnošenja predmetnog zahtjeva za izdavanje pasoša, odnosno u trenutku kada je optuženi K. u vezi navedenog, kontaktirao optuženu B.. Budući da citirano rješenje nije bilo uručeno strankama, to ni optuženi K. nije mogao znati da li je odlučeno po navedenom zahtjevu za upis državljanstva, zbog čega je i dajući joj navedenu poslovnu oznaku predmetnih spisa, zahtijevao od optužene B.: „Vidite to što možete“, da bi potom, tek nakon što ga je optužena obavjestila da je „završila“ i da strankama dođe, optuženi K. urgirao za izdavanje predmetnog pasoša, navodeći „Ubrzaj mu to hitno mu treba“. Naime, budući da je uručjenjem citiranog rješenja omogućeno podnošenje predmetnog zahtjeva za izdavanje pasoša, to je i ova urgencija optuženog K. imala upravo navedenu svrhu, da se omogući podnošenje predmetnog zahtjeva za pasoš, kojem zahtjevu je optužena B., na opisan način kako je to prethodno utvrđeno, i udovoljila, motivisana isključivo obećanjem poklona u novcu.

Shodno utvrđenom činjeničnom stanju, sud je u pogledu ovih radnji precizirao činjenični opis izreke presude, usklađujući ga sa provedenim dokazima, nalazeći da na taj način ne povrijeđuje identitet presude i optužbe u smislu čl. 369 st. 1 Zakonika o krivičnom postupku, jer optuženima nije na teret stavljeno više kriminalne djelatnosti u odnosu na optužbu, već je samo izreka učinjena razumljivom.

U odnosu na optuženog DŽ. D. sud je imao u vidu da on nije sporio da je poklon u novcu predao optuženom K., a što je kako je to provedenim dokazima prethodno utvrđeno, bilo dana 23.08.2011. godine. Kako je optuženi D. znao da optuženi K. ima poznanstva u MUP-u, organu nadležnom za izdavanje pasoša, zbog čega se kako navodi u odbrani, u vezi predmetnog zahtjeva, i obratio upravo optuženom K., koji je odmah potom sa optuženom B. dogovorio predaju predmetnog zahtjeva, o čemu je optuženi K. obavjestio optuženog D., nakon čega je dana 23.08.2011. godine, sin optuženog D. DŽ. optuženoj predao predmetni zahtjev, saglašavajući se sa K. navodima u citiranom razgovoru, da za navedeno treba da plati 200 €, kako mu je K. naglasio: „Sve da ti to ubrza... Eto to je samo da častim tamo“, nesumnjivo je da je optuženi D. bio upoznat da novac nije namjenjen lično optuženom K., već da je taj novac optuženi K. trebao da preda licima u MUP-u koji će mu ubrzati izdavanje pasoša, čime je optuženi D. službenom licu, optuženoj B., posredno, preko optuženog K., kako je to provedenim dokazima prethodno utvrđeno, dana 23.08.2011. godine, prije predaje predmetnog zahtjeva, obećao poklon u novcu da optužena B. izvrši službenu radnju koju je morala izvršiti, tj. zaprimi predmetni zahtjev za izdavanje pasoša za maloljetnu DŽ. A. D., unuku optuženog D., koji je potom istog dana, takođe posredstvom optuženog K., i dao obećani poklon u navedenom novčanom iznosu od 200 eura.

Kod ovakvog činjeničnog utvrđenja, nesumnjivo je da je optuženi D. postupao sa umišljajem, svjestan da službenom licu, optuženoj B., posredno obećava, a potom i daje poklon – novac u iznosu od 200 €, da u okviru svog službenog ovlašćenja izvrši službenu radnju koju je optužena morala izvršiti, pa je to i htio, čime su u radnjama optuženog D. ostvarena sva bitna objektivna i subjektivna obilježja bića krivičnog djela davanje mita iz čl. 424 st. 2 Krivičnog zakonika.

Sud je cijenio i odbranu optužene A. B., pa imajući u vidu brojne protivrječnosti i nelogičnosti, istu nije mogao prihvatiti, već je našao da je ista sračunato data sa ciljem da optužena izbjegne krivicu. Naime, optužena je u prethodnom postupku navela da je optuženi K. došao neposredno na šalter na kojem je ona radila i da sa istim nije ostvarivala telefonsku komunikaciju u toku radnog vremena, jer im je zabranjeno korišćenje mobilnih telefona za vrijeme obavljanja posla, ali je ovakva njena odbrana opovrgnuta preslušanom telefonskom komunikacijom iz koje jasno proizilazi da optuženi K. nije prethodno dolazio na šalter kod optužene, već da su se o svemu dogovarali telefonskim putem, i to kako prije, tako i u toku trajanja radnog vremena optužene. Optužena je tada navela i da joj je optuženi K. rekao da su čovjeku koji treba da preda dokumenta za pasoš već saopštili da mu je završen upis u državljanstvo, što je opovrgnuto preslušanom telefonskom komunikacijom iz koje proizilazi da je upravo optužena prvo obavjestila optuženog K. da je rješenje o upisu gotovo, pa je optuženi K. to prenio optuženom D.. Takođe, optužena je u prethodnom postupku navela da je zaprimila predmetni zahtjev i da je obavjestila strA. da dođe sutra i da se interesuje da li je zahtjev odobren, međutim ovaj dio njene odbrane je opovrgnut kako potvrdom o prijemu zahtjeva u kojoj je konstatovano da se odluka o podnijetom zahtjevu može podići dana 29.08.2011. godine, a koja potvrda se nalazi u spisima poslovne oznake 09 - UP I - 270/11/64012, tako i telefonskom komunikacijom u kojoj je optuženom K.u saopštila da strA. mogu doći narednog dana poslije 15 časova. Optužena u prethodnom postupku opisuje svoj odnos sa optuženim K.em kao prijateljski i istog predstavlja kao pažljivog prijatelja sa kojim ima redovan kontakt, i koji joj se mnogo puta našao kada joj je bila potrebna pomoć ili novčane pozajmice, dok takvu odbranu mjenja na glavnom pretresu navodeći da joj isti nije blizak prijatelj, već samo poznanik kojeg su angažovali kao fizičkog radnika kada bi se za tim ukazala potreba, što je opet u direktnoj suprotnosti sa načinom na koji mu se obraća u telefonskoj komunikaciji u kojoj ga oslovljava sa „brate“, „dušo“, zlato moje“, „srce moje“, što svakako nije uobičajeni način obraćanja običnim poznanicima, pa sud nalazi da je optužena na ovaj način svjesno pokušala predstaviti da nije bliska sa optuženim K., i na taj način izbjeći krivicu. Optužena je u prethodnom postupku negirala da se nakon posla susrela sa optuženim K.em i da je on dolazio kod nje kući, ali je takva njena odbrana opovrgnuta telefonskom komunikacijom iz koje je jasno da su se njih dvoje sreli kritičnog dana, i to nekoliko sati poslije radnog vremena, što nakon preslušane komunikacije na glavnom pretresu nije sporila ni optužena, pravdajući se da je prilikom

saslušanja kod državnog tužioca bila pod stresom, čime je po nalaženju suda na vrlo neubjedljiv način pokušala opravdati navedene protivrječnosti. Takođe, optužena tokom prethodnog postupka nigdje ne pominje da je optuženi trebao da joj donese određenu garderobu sa Cetinja, već to pominje tek nakon što je preslušala telefonsku komunikaciju prikupljenu mjerama tajnog nadzora, pa na taj način pokušava objasniti dolazak optuženog K. do njene kuće, iako je kako je to već navedeno, prethodno sporila da je on uopšte i dolazio. Tom prilikom je objasnila da joj je optuženi K. prilikom dolaska na šalter saopštio da joj je donio komplet, pa kako nije željela da joj ga predaje pred kolegama, istom je rekla da će se čuti kasnije i dogovoriti o primopredaji. Međutim, za sud je nelogično da je optužena bila skeptična da pred kolegama primi komplet koji joj je navodno donio optuženi K., jer je navela da joj je isti bio potreban za svadbu na koju poziv dobila od koleginice, iz čega bi se jasno moglo zaključiti da njene kolege ne bi imale bilo kakvog razloga za sumnju i da bi im bilo jasno da se radi o garderobi koju je naručila optužena, a ne o eventualnom poklonu, posebno kod činjenice da je optužena navela da je i jedna od njenih koleginica poručila isti komplet, pa bi ta koleginica to mogla da joj potvrdi pred ostalim kolegama. S tim u vezi, sud nije prihvatio ni objašnjenja optužene da se telefonska komunikacija i kasniji susret sa optuženim K. em odnosio upravo na navedenu garderobu, jer je po nalaženju suda krajnje nelogično da je optužena imala potrebu da krije i niti jednom riječi ne pomene garderobu koju je očekivala, a ako je već optuženi K. donosio taj komplet kod nje na šalter, kako je to navela optužena, tada je mogla da mu kaže kada će joj ga predati i nije bilo apsolutno nikakve potrebe da se u vezi toga kasnije ponovo čuju telefonom. Za sud nisu logična ni objašnjenja optužene da u razgovoru sa optuženim nije čula da joj je isti saopštio: „Pa će biti nešto“, jer se tokom razgovora to čuje jasno i glasno, a da je njen odgovor: „Važi...“ istrgnut iz konteksta, jer osim toga da time potvrđuje ono što je izgovorio optuženi K., ta riječ nije mogla imati nikakav drugi kontekst. Objašnjenje da je optuženom K. u rekla da priđe njenom šalteru i pored činjenice da bi ga dežurni službenik svakako uputio na nju, je opovrgnuto dijelom telefonske komunikacije u kojem ona optuženom K. u, kada je on obavještava da su stigli, saopštava: „Sad ću ja tamo preć“, na drugu stranu...“. Na kraju, nije logično ni objašnjenje optužene da je optuženom K. u samo kratko odgovorila: „Aha, aha“, da mu ne bi morala pred drugim str. ma objašnjavati da će predmetni zahtjev u svakom slučaju biti odmah riješen, jer ukoliko je optužena zaista željela da predoči optuženom K. u da mu nije ništa završila i da spriječi da se njeno ime u njegovoj priči spominje u negativnom kontekstu, a kako je to optužena navela, onda bi bilo sasvim logično za očekivati da je optužena u toj situaciji to jasno i predočila optuženom K. u, i na taj način otklonila bilo kakvu sumnju.

Imajući u vidu navedene nelogičnosti i protivrječnosti, kao i utvrđeno činjenično stanje, sud je odbio predlog optužene da se na glavnom pretresu saslušaju svjedoci B. T. i M. K., jer po nalaženju suda saslušanje navedenih svjedoka ne bi vodilo utvrđivanju odlučnih činjenica, i boljem razjašnjenju stvari, već bi jedino vodilo nepotrebnom odugovlačenju postupka.

Nasuprot stavu branioca optužene A. B., sud nalazi da je iz izvedenih dokaza, koji kada se dovedu u međusobnu vezu i u vezu sa odbranama optuženih, nesumnjivo utvrđeno da je optuženi Dž. D., posredno preko optuženog M. K., koji je ujedno i stvorio uslove za izvršenje predmetnog krivičnog djela, dao mito, koje je optužena A. B., takođe posredno, od njega primila, i to u vrijeme, mjesto i na način kako je to predstavljeno u izreci presude, o čemu su po stavu ovog suda dati detaljni i jasni razlozi. Takođe, sud je cijenio i primjedbe odbrane u odnosu na pročitane Ugovore o djelu zaključene između nadležnog Ministarstva i optužene, kao i u odnosu na pročitani dopis MUP CG br. 09113/14-7759/1 od 11.04.2014. godine, a koje su se sastojale u tome da se svojstvo optužene, odnosno njen status morao dokazati Ugovorom o djelu koji se odnosi na inkriminirani period, ali kako iz navedenog dopisa nesumnjivo proizilazi da je optužena u kritičnom periodu obavljala poslove Višeg savjetnika I - šalterskog službenika u PJ za upravne unutrašnje poslove Podgorica, to je za sud nesumnjivo da je ona imala svojstvo službenog lica u državnom organu, pa je iz tog razloga odbijen predlog branioca da se pribavi i u dokaznom postupku pročita Ugovor o djelu koji se odnosi na avgust 2011. godine.

Sud je cijenio i navode odbrane optuženog Dž. D. da mu je optuženi K. tražio da ga časti kako bi mu pomogao da ubrza dobijanje pasoša, i da mu nije pominjao da novac treba dati bilo kome osim njemu, ali je našao da su ovakvi navodi opovrgnuti preslušanom telefonskom komunikacijom između optuženih u kojoj optuženi M. K. navodi: „...eto to je samo da častim tamo...“, iz čega se zaključuje da je jasno stavio do znanja da taj novac nije namijenjen njemu, već službenom licu koje će postupiti po njegovom zahtjevu. Sud nalazi da je optuženi Dž. D. na ovaj način pokušao da zaštiti i sebe i ostale optužene, te da tako izbjegnu krivicu, ali je to učinio na očigledno krajnje neubjedljiv način. Pritom je optuženi do kraja ostao dosljedan u iskazu da je prvo dao novac, pa da je tek nakon toga završen pasoš za njegovu unuku.

Takođe, sud nalazi i da je neosnovan stav branioca optuženog Dž. D. da je isti mislio da je predmetni novac, isključivo, namijenjen optuženom K., i da mu je optuženi K. novac tražio za sebe, a ne za nekog drugog, a ovo iz prostog razloga što je optuženi K. u telefonskom razgovoru jasno stavio do znanja optuženom D. da će taj novac dati službenom licu koje će mu ubrzati izdavanje pasoša za unuku, odnosno da ga neće zadržati za sebe, govoreći mu da će tim novcem „samo da častim tamo“. Time je optuženi D. itekako bio svjestan da službenom licu posredno obećava poklon, tj. novac, a upravo je to i htio, tako da je neosnovan stav branioca da isti nije postupao sa umišljajem, dok je bez uticaja na drugačiju odluku suda isticanje branioca da je optuženi pripadnik romske populacije i da zbog toga nije mogao shvatiti značaj svojih postupaka.

Prilikom odmjerenja kazne, a imajući u vidu svrhu kažnjavanja, sud je u smislu čl. 42 st. 1 Krivičnog zakonika, cijenio sve okolnosti koje su od uticaja da kazna bude manja ili veća, pa je na strani svih optuženih kao olakšavajuće okolnosti cijenio njihove lične i porodične prilike, odnosno da svi žive u braku i da su roditelji, a da je optuženi M. K. i lošeg imovnog stanja, te da su optuženi D. i K. i nezaposlena lica, na strani optužene A. B. i optuženog Dž. D. i njihov raniji život, odnosno neosuđivanost, što je utvrđeno iz izvoda iz registra kaznenih evidencija Ministarstva pravde KE 233/2016 i KE 234/2016, oba od 08.02.2016. godine, dok je od otežavajućih okolnosti na strani optuženog M. K. sud cijenio osuđivanost za krivična djela navedena u izreci presude, a što je utvrđeno iz izvoda iz registra kaznenih evidencija Ministarstva pravde KE 236/2016 od 08.02.2016. godine. Sud je u odnosu na optuženu A. B. i optuženog Dž. D. navedene olakšavajuće okolnosti, odnosno posebno njihovu porodičnost i neosuđivanost, cijenio kao naročito olakšavajuće, nalazeći da su takve prirode, da će se u konkretnom slučaju i ublaženom kaznom postići svrha kažnjavanja, pa im je primjenom čl. 45 st. 1 tač. 3 i čl. 46 st. 1 tač. 3 i 5 Krivičnog zakonika, ublažio kazne ispod granice propisane zakonom, i primjenom čl. 36 Krivičnog zakonika optuženog Dž. D. osudio na kaznu zatvora u trajanju od tri mjeseca, a optuženu A. B. na kaznu zatvora u trajanju od šest mjeseci, vodeći pritom računa o zabrani preinačenja na štetu optuženih, shodno čl. 400 Zakonika o krivičnom postupku. Imajući u vidu navede okolnosti u odnosu na optuženog M. K., činjenicu da mu se u ovom postupku sudilo za krivično djelo učinjeno prije nego što je isti započeo izdržavanje kazne po ranijoj osudi, odnosno po presudi Višeg suda u Podgorici Ks. br. 13/12 od 10.07.2014. godine, koja je u odnosu na njega samo u dijelu odluke o kazni preinačena presudom Apelacionog suda Crne Gore Kž S. br. 12/15 od 14.05.2015. godine, na način što mu je za produženo krivično djelo primanje mita u pomaganju iz čl. 423 st. 1 u vezi čl. 25 i čl. 49 Krivičnog zakonika prethodno utvrđena kazna zatvora u trajanju od dvije godine i deset mjeseci, a za produženo krivično djelo davanje mita iz čl. 424 st. 2 u vezi čl. 49 Krivičnog zakonika i za krivično djelo protivzakoniti uticaj u pomaganju iz čl. 422 st. 1 u vezi čl. 25 Krivičnog zakonika uzete su kao utvrđene kazne zatvora u trajanju od po tri mjeseca, sud je primjenio čl. 50 st. 1 Krivičnog zakonika i za navedena krivična djela, kao i za krivično djelo primanje mita u pomaganju iz čl. 423 st. 1 u vezi čl. 25 Krivičnog zakonika za koje mu se sudilo u ovom postupku, a za koje mu je sud utvrdio minimalnu kaznu zatvora u trajanju od dvije godine, sud mu je izrekao jedinstvenu kaznu za sva krivična djela primjenom odredaba čl. 48 st. 2 Krivičnog zakonika, uzimajući ranije kazne za svako od krivičnih djela kao utvrđene. Dakle, primjenom čl. 50 st. 1 u vezi čl. 48 st. 2 Krivičnog zakonika, a posebno vodeći računa o zabrani preinačenja na štetu optuženog, shodno čl. 400 Zakonika o krivičnom postupku, jer je ranije izjavljena žalba samo u korist optuženog, sud je optuženog M. K. osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od tri godine i četiri mjeseca, u koju mu je shodno čl. 51 st. 1 Krivičnog

zakonika uračunato vrijeme provedeno u pritvoru na način kako je to određeno u izreci presude. Sud nalazi da će se i sa ovako ublaženim kaznama zatvora u odnosu na optuženu A. B. i optuženog Dž. D., odnosno ovako odmjerenom kaznom u odnosu na optuženog M. K. postići svrha kažnjavanja, i da su iste srazmjerne težini predmetnih krivičnih djela i ličnostima optuženih kao učinilaca, te da će se sa ovako odmjerenim kaznama zatvora na optužene u dovoljnoj mjeri uticati da ubuduće ne čine krivična djela, uticati na njihovu resocijalizaciju, kao i uticati na druge da ne čine krivična djela, te da će se izraziti jasna društvena osuda za krivična djela i obaveza poštovanja zakona, uticati na jačanje morala i na razvijanje društvene odgovornosti, čime će se sa uspjehom ostvariti ciljevi kako specijalne, tako i generalne prevencije, a time i svrha kažnjavanja iz čl. 32 Krivičnog zakonika, u okviru opšte svrhe propisivanja i izricanja krivičnih sankcija iz čl. 4 st. 2 Krivičnog zakonika.

Shodno zakonskoj odrebi iz čl. 75 i čl. 423 st. 7 Krivičnog zakonika, sud je od optužene A. B. oduzeo primljeno mito u novčanom iznosu od 200,00 €, i prema optuženima Dž. u D. i A. B. izrekao mjeru bezbjednosti, oduzimanja mobilnih telefona i SIM kartica navedenih u izreci presude, koji predmeti su upotrijebljeni za izvršenje predmetnih krivičnih djela.

Imajući u vidu da su optuženi A. B. i Dž. D. oglašeni krivim, sud ih je, shodno čl. 226 i čl. 229 Zakonika o krivičnom postupku, obavezao da na ime troškova krivičnog postupka plate iznos od po 200,00 eura na ime sudskog paušala kao dijela troškova krivičnog postupka, a koji je odmjeren srazmjerno trajanju postupka, složenosti predmetu i imovnom stanju optuženih, dok je optuženi M. K. već pravosnažno obavezan na plaćanje istog novčanog iznosa.

Sa svega izloženog, primjenom čl. 374 Zakonika o krivičnom postupku, odlučeno je kao u izreci presude.

OSNOVNI SUD U PODGORICI

Dana, 30.12.2016. godine

ZAPISNIČARKA S U D I J A

Edina Kraja, s.r. Rade Četković, s.r.

PRAVNA POUKA: Protiv ove presude dozvoljena je

žalba u roku od 15 dana od dana

prijema prepisa iste, Višem sudu

u Podgorici, a preko ovog suda.

ZTO. Edina Kraja
